

Ton Scherpenzeel over Stationary Traveller

"Begin 1984 (het kan ook eind 1983 zijn geweest) kreeg ik totaal onverwacht de vraag of ik mee zou willen doen aan de komende Camel-tournee, ter ondersteuning van het nieuwe album *Stationary Traveller*. Daar hoefde ik niet lang over na te denken. Ik was band-loos en deed voornamelijk losse dingen (zoals op dat moment een theatertournee met Harry Sacksioni), en deel uitmaken van die band leek me een mooi avontuur. Camel-gitarist Andy Latimer kwam aan mijn naam doordat Camel en Kayak eind jaren zeventig in Amerika via hetzelfde label (Janus) waren uitgebracht. A&R-manager Alan Mason stuurde ons regelmatig elkaars nieuwe albums op, dus ik kende Camel redelijk goed. Ik was met name onder de indruk van Andy's spel. En hij wist dus wat van Kayak en over mij."

WEEMOEDIG

"Goed, ik dus naar Engeland, een tochtje over zee dat ik dat jaar een flink aantal keer heb gemaakt, met en zonder keyboards, want ik vlieg niet, zoals algemeen bekend. Ik logeerde al die tijd bij Andy en zijn vrouw Susan thuis in hun woning in de Londense wijk Clapham. Toen ik aankwam, was Andy bezig met de laatste opnames voor het nieuwe album. Veel toetsenpartijen stonden er al op, hier en daar ontbrak er nog wat en een aantal heb ik vervangen, en ik had eigenlijk nog wel meer willen doen, maar ik had wel de eer dat een instrumentaal nummer van mij – *After Words* – werd gebruikt. Ik zat eigenlijk zomaar een beetje te pingelen in zijn thuisstudio, en daar kwam dit nogal weemoedige stukje uit. Andy en Susan, op dat moment

beneden in huis, waren meteen enthousiast over hetgeen ze mij boven hoorden spelen. Ze vroegen me wat dat was (dat wist ik zelf ook nog niet) en blijkbaar paste het zo goed in de sfeer van *Stationary Traveller*, dat het uiteindelijk op het album belandde. Ik denk ook dat Andy en ik die wat beschouwende en melancholische muzikale stijl van spelen, componeren en arrangeren gemeen hebben."

POSITIE

"De repetities met Andy, Colin Bass, Chris Rainbow, Paul Burgess en collega-toetsenist Ritchie Close vonden plaats ergens in Noord-Londen, waar Van Morrison op dat moment ook bezig was. Het duurde voor mijn gevoel erg lang; met Kayak was ik gewend aan maximaal een dag of vier, maar dit duurde minstens twee weken: voor mij een concentratietest van jewelste. Andy is enorm precies, en het gebeurde wel dat ik er werkelijk geen idee van had wat er nu nog niet goed was, maar over het algemeen verliep de samenwerking fantastisch. Ik genoot van zijn spel, van de nieuwe band, en voelde me gewaardeerd en op mijn plek."

De positie van Andy binnen Camel is vergelijkbaar met die van mij binnen Kayak. Hij bepaalt de koers – met gebruikmaking van een ieders talent of sterke kanten. Ook hij heeft een vrouw die een rol speelde bij de band. Ik snapte dus goed hoe het allemaal werkte en vond het prima om eens een keer 'aan de andere kant' te staan."

Ton Scherpenzeel en Paul Burgess (foto: Ton Snijders)

ODEON

"De tournee voerde ons ook door Nederland. Dat was een merkwaardige ervaring: als Nederlander in een buitenlandse band spelen voor Nederlands publiek, in zalen die je al goed kent, en dan vervolgens niet naar huis gaan, maar naar een hotel en het volgende concert. Een hoogtepunt was het concert in het legendarische Hammersmith Odeon te Londen, waar ook de live-video *Pressure Points* werd opgenomen. Daar speelden oud-Camel-leden toetsenist Peter Bardens en saxofonist Mel Collins mee. Ik heb hen overigens nauwelijks gesproken; de werken tijdsdruk was enorm, die dag."

Dus ja, ik heb voornamelijk heel veel positieve herinneringen aan de tournees en albums van Camel waaraan ik heb mogen meedoen. Ik hoop dat Andy zich nog een keer opricht om te toeren met zijn band, alleen zal ik daar niet meer bij zijn. Ze hebben in Pete Jones een geweldige zanger/toetsenist/saxofonist gevonden die zich, misschien meer nog dan ik, thuis voelt in de oude stukken en makkelijker speelt in de oorspronkelijke stijl met bijbehorende sounds van Peter Bardens. Ik had altijd de neiging om er zelf iets van te maken. Hoe dan ook, ik beschouw mijn tijd bij Camel als een waardevol geschenk dat ik mijn leven lang bij me zal dragen."